

2007. november

Szent András hava

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

XII.évf. 11.szám

Az élőt kínálja gyümölcscsel tavasz, nyár,
És kínálja borral a tél, -
De én már tudom, miből él a halott:
A halott könnyekből él.

A halott fekszik a sír fenekén,
Ahol nincs se tél, se nyár:
És sárga az arca s a szeme süpped
És fekszik és könnyre vár.

És fekszik és vár, hogy jönnék-e már,
És fekszik és vár a holt,
Nincs hála, se vád, nem kér, nem is ad,
Nem kell neki se nap, se hold.

Se emlék, se remény, se távoli táj,
Csak könny kella szemből, sok szürke nyirok,
Mikor reccsen az ág és zúgnak a fák
S lüktetve szorul a torok.

...

Karinthy Frigyes

Halott (részlet)

Szentségimádás

Vár minket Valaki itt a templomban csütörtök estéenként. Szeretettel, türelmesen, tele irgalommal, hatalommal, gyöngédséggel. Isteni jóság és erő árad belőle. Kész arra, hogy gyógyítgassa fájdalmainkat, pihentesse fáradt testünket, enyhítse félelmeinket, bölcsességet adjon döntéseinkhez. Nem kell bejelentkezni, sorszámot kérni, fizetni, csak csendesen jelen lenni az Oltáriszentség szelíd ragyogásában.

Jöjjünk el minél többen! Nem lehet olyan műsor a televízióban, ami fölülmúlná a Jézus Krisztussal való találkozást. Ki mérhető Hozzá? Ha fáradt vagyok, Nála megpihenek, ha félek, majd Ő bátorít, ha dühös vagyok valakire, majd segít megbocsátani. Nem kell szép imákat kitalálnom, itt Ő az ajándékozó. De elmondhatom némán a bajaimat, hálát adhatok Neki, dicsőíthetem Őt, elérhető vagyok a többi embert, élőket és holtakat. De figyeljek is, ne csak én beszéljek! És az sem baj, ha csak ott vagyok, és befogadom jóságos szeretetét. Ha először nehéznek érzem, nem baj, ki kell tartani.

Ezt a nagy kincset nem szabad semmibe venni. Képzeld el, vendégeket várunk, „minden kész”, és legtöbben nem törődnek velem. A templom szinte kong az ürességtől, és egyre kevesebben jönnek. Itt valóságos jelenlétről van szó, szent csendről és békéről. Nem zavarjuk egymást még suttogó imával sem.

„Jöjjetek szomjazók, merítsetek ingyen az élet vízből” (Jel.22,17)

Makiné Kosztolányi Erzsébet

Az András-napi hó, a vetésnek nem jó!

Szent Mihály szoborszentelő

Szeptember 29-én, a Szent Főangyalok ünnepén a Pasaréti Ferences Plébánia a II. és a III. kerületi Önkormányzat támogatásával Szent Mihály szobrot állított, a Pálvölgyi barlang előtti kis téren. Az új mű Csikay Mária alkotása. A szobor ünnepélyes megáldását Gyulay Endre nyug. püspök végezte. Közreműködött a Pasaréti Pádai Szent Antal kórus.

Részletet hallhattunk a Jelenések könyve 12. fejezetéből, ahol Mihály legyőzi a sárkányt. Beszédet mondott, a püspök úr mellett, a II. és a III. kerület polgármestere, röviden szólt a ferencesek részéről Ocsovai Grácián atya. Mindannyian kitértek a világban jelenlévő sok veszélyre, a gonosz munkálkodására. Mennyire kell küzdenünk a társadalmunkban és a bennünk lévő rossz ellen. Szent Mihály szobra erre kell, hogy emlékeztesse az itt elmenőket, felnézve rá e harchoz kérünk segítséget tőle. Állított e szobor Budapestért, a budai lakosokért, családjaikért. Szent Mihály mozdulata nem a gyilkolást, ölést fejezi ki, hanem a gonosz legyőzéséről ad bizonyosságot.

Szép számmal összejöttünk ezen a kellemes, napfényes délelőttön. Szerzetesek és világiak, protestánsok és katolikusok, hívők és nem hívők. Közösen bekapcsolódhattunk az éneklésbe, imádságba.

Sütöri Ágnes

„Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben!

A Sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk!

Esedezve kérjük, parancsoljon neki az Isten! Te pedig, mennyei seregek vezére, a Sátánt és a többi gonosz szellemet, akik a lelkek vesztére körül járnak a világban, Isten erejével taszítsd vissza a kárhozát helyére! Amen.”

(XIII. Leó pápa)

IGE-IDŐ

„Zúgolódás és huzavona nélkül tegyetek meg mindent, hogy kifogástalanok és tiszták legyetek, Istennek ártatlan gyermekei a gonosz és romlott nemzedékben, amelyben úgy kell ragyognotok, mint a csillagoknak a mindenségben.” (Fil 2, 14-15))

Kedves Testvérek!

Szent Pálnak a filippiekhez írt súlyos szavai ezek, a feladat azonban minden keresztény ember számára ugyanez.

Nyilvánvalóan az ősbűn mindnyájunkat érint, ebben az értelemben tehát egyikünk sem ártatlan. De vajon mennyire küzdünk a személyes bűneinkkel? Minden erőnkkel azon vagyunk, hogy egyre inkább elhagyjuk azokat? Ha elbuktunk, fölkelünk-e újra meg újra? Kihasználjuk-e kellőképpen Egyházunk csodálatos ajándékát, a szentgyónást? Esetleg megelégszünk az évi egyszeri lelkiismeretvizsgálattal és bűnbánattartással? Akarunk-e egyáltalán kifogástalanok és tiszták lenni? Akarunk-e kiríni a tömegből azzal, hogy nagyon mások vagyunk, mint az átlag? Vagy inkább a vasárnapi kereszténységet választjuk? Addig vagyunk Krisztus-hívők, amíg az kényelmes? Amíg nem kell szint vallanunk? Megmutatjuk-e a környezetünknek, hogy hova tartozunk? Jel vagyunk vagy szürke eminenciás? Zúgolódsz-e, amikor vállalni kell valamit Isten ügyéért? Mit teszel az Egyházért és mit a tagjaiért? Huzavona nélkül elvégzed, amit szükséges, magadért és másokért?

Mit gondolsz? Átragyg már rajtad az Isten szeretete?

Jüling Erika

Meghívó

Sok szeretettel hívunk minden kedves újlaki és nem újlaki hívőt, rokonaikkal és barátaikkal együtt a november 17-én (szombaton), az esti szentmise után, Szent Erzsébet nap alkalmából tartandó műsoros jótékonyági estünkre! Akik rendre el szoktak jönni erre - az évek során már hagyományossá vált - rendezvényre, tudhatják, milyen szórakoztató és szívet melengető érzés részt venni akár szereplőként, akár nézőként ezen a programon. A BELÉPÉS INGYENES, de szokás szerint gyűjtést rendezünk idős, elesett hívőtársaink karácsonyi megajándékozására. Kérjük, hogy ki-ki, pénztárcájának megfelelően járuljon hozzá e nemes cél megvalósításához! Szeretnénk azonban azokat is hívni, akik nem engedhetik meg maguknak, hogy anyagilag hozzájáruljanak. A közös szórakozás, régi ismerősökkel való találkozás, egyáltalán az együttlét is van olyan fontos, mint maga az eredeti cél. Úgy gondoljuk, ezzel nagyot lendíthetnénk szunnyadófélben lévő plébániai életünkön. Kérjük, aki teheti, hozzon egy kis harapnivalót vagy üdítőitalt, melyeket a szünetben közösen elfogyaszthatunk! Szereplők jelentkezését várjuk, ha lehet, minél hamarabb! Jelentkezés: Németh Anikónál (335-51-24 / 06-30-578-5808) és Mink Mártánál (325-72-09 / 06-70-203-0204).

Köszönettel:

Rendezők

folytatás az 1 oldalról

Már őseink is felismerték, hogy a saját erőnkől kép-
telenek vagyunk a legkisebb rosszat is jóvátenni. Az Új-
szövetség örömhíre éppen abban áll, hogy ezt a hihetetlen
és elképzelhetetlen váltságdíjat maga Isten fizette meg ér-
tünk és helyettünk, amikor a Fiú vállalta a megtestesülést
és az engedelmességet mindhalálig. Jézus Krisztus kereszt-
áldozata az egyetlen valóságos elégtétel, amellyel egyben
levezelte mindannyiunk összes bűnét visszamenőleg az
emberiség kezdetéig, az ősbűnig és előre is, a világ végéig.
Mebocsátás Jézus Krisztus szenvedésére tekintettel van
tehát, és hitünket a megbocsátó irgalomban épp azáltal
vallhatjuk meg, hogy lemondunk a személyes elégtételről,
és elfogadjuk, hogy a másik ember által ellenünk elkövetett
bűnért is az Isten Fia ad(ott) elégtételt, és megbocsátunk
akkor is, ha úgy érezzük, megbántottságunk sebeit nem
kente be a bánkódó tettes elég irral. Alázattal kell viseltet-
nünk testvéreink iránt (vö. 1Pt 3, 8.), hiszen a saját vélt
vagy valós igazságunkhoz foggal-körömmel való ragasz-
kodás a közösséget is sértheti, amely nem más, mint Jézus
Krisztus titokzatos teste (Vö. 1Kor 12, 12-27.). Amire az
emberiség kezdettől fogva vágyott, a megbocsátást és a jó-
vátételt ajándékkul kapjuk, nekünk csupán el kell fogadnunk
azáltal, hogy hittel és őszinte bánattal kimondjuk vétkeinkre:
sajnáljuk. Megtapasztalhatjuk, amit a zsolttáros írt: *Bol-
dog, akinek gonoszsága megbocsátva, és akinek bűnét eltör-
ölték. Boldog az, akinek az Úr nem számítja be vétkét, és
akinek lelke hamisság nélkül való. (...) Bűnömet eléd tár-
tam, nem rejtettem el vétkeimet előled. Így szóltam: „Meg-
vallom az Úrnak gonoszságomat!” És te megbocsátottad
vétkeimet.* (Zsolt 32, 1-2. 5.)

Dr. Molnár Gábor

Egyszerűen nagyszerű!

Zsuzsi és Matyi esküvője

Amikor szeptember az első NemHal összejövete-
lünkre Zsuzsi is eljött, már tudtuk, miről lesz szó. A „Hogy
vagy?” kör után elérkezett a várva-várt pillanat: elővették a
varázs zacskót, és mindenkinek egyenként kiosztották az
esküvői meghívót. Mi, lányok - mivel amúgy is a gyengénk
az „esküvő” téma -, nagyon elérzékenyültünk. Főleg Zsuzsi
következő mondata után: „Lányok, szeretnék megkérni
benneteket, hogy legyetek a koszorúslányaim!” Nem kell
részleteznem, persze, hogy elvállaltuk!

Szeptember vége és október eleje a koszorúslányru-
hák kiválasztásáról és a nászajándék készítéséről szólt,
nagy volt a készülődés. Hirtelen eljött a nagy nap, délután
három óra előtt megláttuk a vezetőnket, Matyit, amint ép-
pen a templom körül futkározott ide-oda, intézte az utolsó
simításokat. Hamarosan megérkezett a menyasszony is.
Bevonultunk, és Gábor atya (becenevén Óriás atya) moso-
lyogva köszöntötte a jegyespárt és a nász népet. Egy óra
múlva a két test Isten szent színe előtt egy test lett, és a Jó-
isten áldásával, mérhetetlen boldogsággal mentünk ki a
templomból.

A gratulációfogadás után fényképezés következett,
majd az ifjú házaspár és családjuk el is kezdték az ünne-
p-
lést a lakodalom helyén. A barátok este kilenc órára érkez-

tek és hajnali három körül ment el az utolsó pár ember. A
lagzin írtunk az Esküvői naplóba, táncoltunk a menyasz-
szonnyal, lefényképeztük az első közös tortavágást, és
megpróbáltuk megszámolni Matyi sógornőit és sógorait,
ami lehetetlennek tűnt, mert bármerre néztünk a táncparket-
ten, mindenfele ropta egy „Zsuzsi arcú” a táncot a
SepTeam együttes zenéire. Bár már Matyinak akadt helyet-
tése az együttesben, 4-5 szám erejéig visszaült a dobok kö-
zé, és az ő ütemeire táncolhattunk.

A legkedvesebb és meghatóbb a menyasszonytánc
volt. A mai pénzsóvár világban egy szívet melengető ötlet
nyomán az pördülhetett egyet-kettőt az ifjú menyecskével,
aki ott helyben egy kis cetlire vetett egy tiszta, szívből jövő
- talán helyenként eredeti, humort sem nélkülöző - jókíván-
ságot, és azt „becsületesen” a Joe által tartott kalapba he-
lyezte.

Kovács Betti

A képviselőtestület legutóbbi ülésétől

Október 18-án este szokás szerint imával kezdődött
az ülés. Utána Udvary Anna számolt be a közelmúltban le-
zajlott városmisszió újlaki tapasztalatairól. Elmondta, hogy
az év eleje óta tartó előkészületi időben sok ismeretséget
kötött, főleg a Szaléziakkal és a „Szentjánosbogarak”-kal,
akikkel közös programjaink is voltak. Viszont csalódás is
érte: az Örömhír hirdetésére nagyobb aktivitást várt volna
az újlakiaktól. András atya tolmácsolta Biboros úr köszö-
nétét a nemzetközileg is elismerést kiváltó budapesti város-
missziós hétért.

Lasetzky Frigyes ismertette az idei építészeti felada-
tok állását: nyáron a hittantermek teljes cserép-héjazatát ki-
cserélték, ez gyakorlatilag anyagilag kimerítette a II. kerü-
leti önkormányzattól kapott támogatást. A templombelső
lábazatához a vörös mészkövek méretre vágása elkészült, a
napokban felkerülnek helyükre. Ezt a munkát már saját
forrásból kell fedoznünk. A Főegyházmegyétől kapott tá-
mogatással az egész plébánia fűtéskorszerűsítését sikerült
megoldani, amely a fűtési szezon elejére készült el. E pá-
lyázati összeg fedezi még a két kapu elektromos zárának és
kamerás nyitószervezetének költségét is. A Szent István te-
rem padlóburkolását egyik képviselőtársunk férje készítette
el, az anyagköltség egy részéhez is kaptunk felajánlást. Ez-
úton is köszönjük mind a két segítséget.

A nyár folyamán elkészült a hittantermek házirendje,
amelyet Fejérdy Tamás ismertetett. A házirend célja, hogy
mindenki, azaz a közösségek, csoportok, egyes személyek
valamennyien az anyagi javakért és a helyhez illő viselke-
désformáért felelősséget vállalva vegyék igénybe a hittan-
termeket különböző programjaira.

Aktuális programként a november 10-én esedékes
székesfehérvári utat beszéltük meg, melynek fő célja a
Szent Imre kiállítás megtekintése. November 17-én estére a
szokásos műsoros estet tervezzük jótékony céllal, melynek
szervezését Németh Anikó és Mink Márti vállalta. Az ülést
a Szentháromság dicsőítésével fejeztük be.

H.Z.E.

Ó-BUDA-PEST

A Buda nevű település egyidős a honfoglalással, ám csak IV. Béla király (1235-1270) uralkodása idején, a tatárjárást követően indult fejlődésnek és vált fontossá... A kiegyezés után az ország egésze, így Buda és Pest is gyorsan fejlődött. A 19. század második felére időszzerűvé vált a három város egyesítése, amit az országgyűlés 1872-ben meg is szavazott. 1873. január 1-jei hatállyal Pest, Buda és Óbuda egyesült Budapest néven. November 17-én az új testület átvette az egyesített főváros irányítását. Budapest Főváros Közgyűlése 1991. március 21-i döntése értelmében ez a nap BUDAPEST ÜNNEPNAPJA.

Ünnepeljünk emlékezve. Álljon itt három jeles írónk rövidebb-hosszabb gondolata a három csodálatos városról, azaz Pestről, Budáról és Óbudáról. Krúdy Gyula szavaival:

„Mindenki másképpen képzei a mennyországot. Az óbudaiak 1867 óta azt hiszik, hogy akkor jutnak a mennyországba, ha már a maguk hídján mennek át a másik világra a Dunán. (...) Tudniillik hatvan esztendő előtt, amikor Óbudára megint szükség volt, hogy Budapest területe fővárosi arányokra növekedjen, valaki, talán Andrássy Gyula vagy Tisza Kálmán, bolhát eresztett az óbudaiak fülébe. „Ha jól viselitek magatokat, megint kaptok hidat a Dunára, mint a rómaiak idejében, de még IV. Béla, a szerencsétlen magyar király idejében is volt híd Óbudán.” Így egyeztek bele, hogy Óbuda egyszerű városnegyedként, harmadik munkatársként az úgynevezett fővároshoz csatoltassék, holott az igazi, ősi főváros maga Óbuda lett volna. A főváros kellős közepének a Flórián téren kellett volna lennie, mert már így volt több, mint ezer esztendő előtt, amikor a római konzulok, majd Attila, a hunok királya, de leginkább Árpád vezér uralkodott és trónolt székhelyén, Óbudán, s a fent említett úriemberek legalábbis nyomtak annyit a latban, mint a pesti polgármester. Az óbudaiak beleegyeztek, hogy ... a plébániai templom tornya pedig legfeljebb arra szolgáljon, hogy időjárás mutatója legyen a fővárosi népnek...”

Márai Sándor szerint „Budán élni – világnézet”. Vas Istvánról köztudott, hogy azért költözött Budára a Bemrakpartra, hogy onnan még jobban és állandóan láthassa „szeretett Pestjét”.

Jótekonysági estünk pont e jeles napra esik.

Zs.E.

Jöjj Csobánkára és láss csodát!

Hagyjuk a politikát, fordítsunk hátat életünk megkeiserítőinek, és rácsodálkozhatunk egy másik világra, ahol a szeretet vajúdvá csodákat szül. Húsz éve már, hogy Kozma Imre atyára irányult az ország figyelme, aki a szeretet bátorságával felvértezve elindult a csodák diadalútján. Azóta neve fogalommá vált és a Máltai Szeretetszolgálat emblémája tiszteletet parancsol. 5000 fős hadserege már átnyúlik határainkon, mert a szeretet nem ismer határokat.

Ekkora csoda láttán csak kevesen tudtak arról, hogy tizenöt éve egy másik csoda indult útjára Erdélyben, Déván, ahol egy ismeretlen ferences szerzetes Bőjte Csaba testvér kezdte szárnypróbálgatásait. És mit alkotott azóta?

A következőket írja szerényen 2007-ben a *Szövetség az életért* című kiadványában. *Jelenleg másfél ezer gyermeket nevelünk 40 helységben, szeretettel.* Ismét beigazodott, hogy a szeretet nem ismer határokat. Működési területe átlendült Magyarországra is, Csobánkán beindította az *Élet háza* felépítését. Idézet a könyvéből: *Mi keresztények hisszük, hogy az élet halhatatlan, és így azt is tudjuk, hogy egy megfogant életet nem lehet megölni, elpusztítani. A meg nem született magzat szembejő velünk a túlvilágon. Korunknak talán erről a legégetőbb kérdéséről nem elég beszélni, úgy gondoljuk, hogy alázatosan fel kellene kínálnunk a fiataloknak egy reális alternatívát a magzatgyilkossággal szemben. Ezért indokoltnak látjuk, hogy Csobánkán a Szociális Missziós Nővérek által felkínált otthonban, Magyarország primása, Dr. Erdő Péter bíboros úr biztatására létrehozzuk a Prohászka Ottokár püspökről elnevezett Élet házát.*

Az építkezés áprilisban kezdődött és szeptember 22-én Csaba testvér ünnepélyes hálaadó szentmise után átvehette az építőktől a jelképes kulcsot. Aki az építkezések területén kicsit is járatos, az tudja, hogy az előirányzott építési összeget mindenhol túllépi, de itt az 1%-os felajánlásokból befolyt 67 milliós kereten belül maradtak az építők. Közben elkészült egy több mint 200 milliósra becsülhető munka. Ahol a szeretet épít, oda nap mint nap érkeznek a felajánlások, adományok. Öregek, fiatalok kivették részüket az önkéntes munkából, az adományok mindig a legjobbak érkeztek. Boros András építésvezető mondta, hogy épp indulni készültek burkolóanyagok beszerzésére, mikor egy adományozó jelentkezett telefonon, és a szükséges mennyiségű anyagot felajánlotta. Csekő Kriszta az Alapítvány bonyolítója egyik szombaton közölte Andrással, hogy egy idősebb úr 60 ezer Ft-ot nyomott a kezébe és elment. Ki is ez a Csaba testvér, akinek lépteit a Mindenható kíséri? Meggyőződése, hogy az Úr barátja. Aki hallotta szentbeszédeit, azt lenyűgözte az a közvetlenség, ami belőlük áradt.

Előfordul, hogy papjaink a Szent Evangélium passzusait a szószéken magasztos szavakkal teszik érthetővé. Csaba testvér talán nem is tudja, hogy közvetlen szavai nyomán Krisztus urunk közöttünk jár, hol az erdélyi emberek invitálják paprikás pityókára, hol pedig papjaink médiastárjait szégyeníti meg alázatosságával (*Mikor csodákat tett, nem azt mondta, hogy bingó, megcsináltam!*). Hogy mennyire az Úr barátja, arra álljon itt egy kis idézet tőle: *Sosem felejttem el, hogy egyszer nagyon el voltam keseredve, egy kislányt nagyon határozottan visszautasítottam, elküldtem. Ez a beszélgetés közvetlen a szentmise előtt volt. A kislány beült a templomba. Az evangéliumban arról olvastam, hogy: „aki egyet is befogad a legkisebbek közül, engem fogad be”. Felnéztem és találkoztam tekintetem a kislányéval, és szinte hangosan kimondtam: „huncut vagy, Uram”. Persze, hogy befogadtam. Igen! Így csak az beszél az Úrral, aki napi kapcsolatban áll Vele.*

Akit nem nyűgöz le Győzike és fekete Pákó világa, az jöjjön el Csobánkára és lásson csodát.

Udvardy László

Újlaki arcok

Tamási Kinga Johanna

Felkértek, hogy mutakozzam be a tisztelt olvasóknak. Több gondolatom támadt. Az első az volt, hogy nekem ez a feladat túlságosan megtisztelő, nem érdemlem meg, nem érdemeltem ki és ehhez hasonlók.

Rögtön jött a második gondolat; a vállalt feladat

súlya, melybe belegendoltam - hitoktatás kicsiknek és nagyobbacskaiknak -, visszatérített téves helyzetértékelésemből, álszerénységemből. Hiszen nem az érdemeim miatt nyilatkozom, csak köszöntök mindenkit, szóval egyszerűen csak bemutatkozom. Vállaltam, hogy ennek a templomnak a plébániáján hitoktató leszek. Így más, egészen más! Így kötelességem írni magamról. Remélem, nem lesz hiábavaló a hozzám fűzött remény.

Tamási Kinga a nevem. Édesanyámék két nevet adtak nekem. Kingát azért, mert a nagyapám ugyan gyógyszerészként tevékenykedett teljes odaadással, mégis sokat foglalkozott magyarság kutatással is. Szerette emlegetni az Árpád-házi királyokat, okkal. Tudni vélte, hogy mi - a család egyik fele - rokonságban állunk a kihalt királyi nemzedékkel. Miközben kutatgatott a mi felmenőink között, az angol Erzsébet királynő magyarországi rokonára, Rédey Klaudiára talált, aki valamelyikük anyám lehetett. Nagy kár, hogy egy éves voltam, amikor elhunyt, megkérdeznék tőle sok mindent. 1956-ban disszidált nagybátyám mesélgetett róla, de keveset. Hiszen nem ettől leszünk valakik.

A másik nevem Johanna, amit annyira kedvelek, hogy bérma névnek is ezt választottam. Nem is olyan régen, talán tíz éve. Bérválással szinte egy időben kezdtem el levelezni a hitoktató főiskola négy évét, azután a Zeneakadémiát.

Szent Johanna a máglyán. - Édesanyámtól kaptam ezt a nevet Honegger nagyszerű műve miatt. Ő is, és édesapám is zenészek. Énekesnő és zeneszerző jól egymásra találtak.

Én is hangot adóvá váltam, éneket tanítok egy zenei általános iskolában. Felső tagozatosokat, akik hála Istennek óriási kórust alkotnak. Nagyon jó velük lenni, és nagyszerű a tanáriba is bemenni. Hihetetlen, de ez az óbudai iskola nekem egy kis sziget a zürös világ közepén. Nem egyházi iskola, mégis csodálatos, hogy mennyi finom lelkű, igényes családból jövő gyerek jár oda. Szeretem a munkám.

Nem mindig gondolkoztam így. Nem ilyen munkára vágytam. Igen ám, de találkoztam valakivel, aki végtelen jósgával, gerinces, szikla szilárd jellemével példát mutatott, és bevezetett a hit világába. Már felnőttnek számítottam, pedig húsz éves gyerek voltam. Életem legszebb hét évét töltöttem Alfonz atya és kórusa társaságában. Ismerte a nagyapámat, engem nem. Úgy éreztem egy gregorián énekről szóló előadása után, mikor először láttam, hogy feltétlenül oda kell mennem hozzá. Megtettem! Dr. Nádasi Alfonz, bencés tábori lelkész, aki Kodály legjobb ismerője, felém fordult, és meghívott gregoriánt énekelni. Igaz szeretetével lánggra gyújtott egy életre. Később tudtam meg róla, hogy Kodály őt ignis ardens-nek, azaz lángoló tűz-nek nevezte el.

Azt gondolom, jó úton vagyok. Kívánom minden gyerekeknek, kicsinek és nagynak egyaránt, hogy találkozzon egy „lángoló tűzzel”, egy olyan emberrel - esetleg többel -, aki őt kiemeli a hétköznapi homályból, és örömmel megy vele az ünnepekre, a szentmisékre. Egyenesen a leges-legjobb Hitoktató színe elé.

Az évközi 27. vasárnapon a mustármagról szóló példabeszéd volt az evangélium. Egyik szentbeszédében András atya Hermann János egyik legújabb, a városmissziós héten készített marhalábszár/barackmag faragásának elbeszélésével tette szemléletessé a példabeszédet. Az önmagában is kicsi csontba vésett kereszt szívében pici mustármag található. Jézus tanítása szerint ekkora hit is csodákra képes! (Mt. 17,20 / Lk. 17,5)

Miserend:

hétfő, csütörtök és szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsőpénteken :18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Egyházközségünk rendszeres programjai:

Iroda:(Bécsi út 32. : 335–3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.

Karitás: (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár** (bejárat a plébánia udvaráról): vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰.

Tea délelőtt minden hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet teremben.

Kóruspróbák: kedden és csütörtökön 19⁰⁰ - 21⁰⁰ a Szt. István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Gitáros misék a hónapban 11-én és 25-én a 9⁰⁰ szentmisén.

1.Cs. **Mindenszentek**

2.P. **Halottak napja**

4.V. évközi 31.vasárnap

A perselypénzt templomunk további felújítására fordítjuk.

5.H. Szent Imre

9.P. A lateráni Bazilika felszentelése

10.Szo. Nagy Szent Leó pápa

11.V. Szent Márton

17.Szo. Budapest ünnepnapja

18.V. évközi 33. vasárnap

19.H. Árpádházi Szent Erzsébet

21.Sze. Szűz Mária bemutatása

25.V. **Krisztus Király** / Alexandriai Szent Katalin

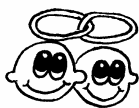
30.P. Szent András apostol

Családi események

A keresztség szentségében részesült:
október 7-én Török Bettina Anna, 14-én Baranyai Péter, 21-én Marusa Mikolt Rozália és Gere Máté, 28-án Kühne Sára és Kühne Bendegúz.

Örök hűséget esküdött egymásnak:

október 13-án Ivicsics Mátyas és Agárdi Zsuzsanna

Halottaink:

Demény Imréné (79),
Gradvolt Edit (52),
Schachinger Ferencné (79),
Balázs Imre (86),
György Ottó (70),
Hollósi Jenő (85),
Dr. Kerényi Antal (80).

Hírek, hirdetések

- November 11-én vasárnap 15³⁰-kor a Kecse-hegyen Kemenes Gábor atya mutat be szentmisét, amelyet a meg nem született és a korán elment gyermekekért és szüleikért ajánljuk fel. Találkozás a 65-ös buszvégállomás fölötti második parkolóban 15¹⁵-kor.
- Október hónapban, három egymást követő vasárnap a ½ 11-es szentmisét Parádi Gyula atya mutatta be.
- Értesítjük híveinket, hogy a harang és a toronyóra teljes mechanikai és elektromos felújítás alatt áll. Ez az oka annak, hogy a harangok a három időpont közül csak kétszer szólalnak meg. Fájdalmunkra délben pont nem. A felújítás azért is igényel hosszabb időt, mert nem áll módunkban megvásárolni egy komplett új óraművet több százezer forintért, valamint eltökélt szándékunk az eredeti szerkezet felújítása, hogy az akár száz évig is működhessen legalább. A teljes felújítást két hívőtársunk önként vállalta.

Lapunk továbbra is ingyenes, hogy mindenki számára elérhető legyen. A nyomdaköltség napjainkban eléri az 50 Ft-ot. Egyéni lehetőségeikhez mérten kérjük, támogassák a lapot az újságperselyen keresztül. Köszönjük!

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Egyházközség lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős kiadó:** Spányi András, **szerkesztés:** Zsombory Edit & Gábor / ujlakihangok@freemail.hu **lapzárta:** október 30.